

дення ГЕТ не спричиняє негативного впливу на стан сперматозоїдів у щурів.

Отримані експериментальні данні, свідчать про доцільність подальшого вивчення фармакологічної дії ГЕТ, та розробки на його основі нового ефективного та безпечного препарату для лікування хронічного простатиту.

ЛІПОФЛАВОН ЯК ЛІКУВАЛЬНО-ПРОФІЛАКТИЧНИЙ ЗАСІБ ПРИ ГОСТРОМУ ТОКСИЧНОМУ ПОШКОДЖЕННІ НИРОК

Заморський І.І.*, Штриголь С.Ю., Горшко О.М.
Буковинський державний медичний університет, Чернівці, Україна; Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

Токсичне пошкодження нирок (токсична нефропатія) виникає у результаті випадкового побутового харчового (вживання грибів, отруйних рослин, недоброякісної їжі), біологічного (укуси отруйних змій і комах) або промислового професійного отруєння. Особливої ролі в останні роки набувають хімічні речовини, що використовують у побуті і промисловості, у зв'язку з чим частота розвитку токсичної нефропатії зростає. Токсичний вплив на паренхіму нирок може здійснювати як сама речовина, яка надходить в організм, так й її метаболіти, що викликають гостру ниркову недостатність.

Летальність при тяжких формах гострої ниркової недостатності досягає 50% і не змінюється останні 30 років, незважаючи на широке застосування гемодіалітичних і екстракорпоральних методів детоксикації, запровадження нових високотехнологічних і довготривалих методів замісної ниркової терапії. Вивченню механізмів розвитку цього синдрому присвячено чимало робіт. Незважаючи на це, патогенез гострого пошкодження нирок не можна вважати остаточно з'ясованим. Так, доведено, що у всіх випадках виникнення гострої ниркової недостатності у її розвитку бере участь ряд загальних механізмів: порушення ниркового (особливо кіркового) кровообігу, зменшення клубочкової фільтрації, порушення реабсорбції з тотальною дифузією клубочкового фільтру через стінку пошкоджених каналців, стиснення каналців набряклим інтерстицієм, порушення окисно-відновних процесів, зокрема активація процесів вільнорадикального окиснення на фоні дисбалансу антиоксидантної системи.

Відомі підходи до лікування гострої ниркової недостатності, що вже розвинулася, обмежені. Рекомендована фармакотерапія цього патологічного стану шляхом цілеспрямованої фармакологічної дії на метаболізм нефротоксичних отрут та вплив на прооксидантно-антиоксидантний гомеостаз. Виявлена у низці досліджень висока нефропротекторна ефективність потужного

антиоксиданту кверцетину дає підстави рекомендувати препарати на його основі для лікування та профілактики гострих форм токсичної нефропатії. Виходячи з цього, метою роботи було вивчити лікувально-профілактичну ефективність ліпосомального препарату кверцетину (ліпофлаону) при етиленгліколевій нефропатії. Етиленгліколь — нефротоксин, який швидко викликає фатальне ураження нирок. Модель етиленгліколевої інтоксикації є одним із методів скринінгових досліджень, у яких інтегральним критерієм нефропротекторного ефекту є виживаність тварин, що дозволяє надійно верифікувати захисну дію нефропротекторних сполук.

Експериментальні дослідження проводились на 19 білих мишах-самцях масою 15-20 г. Токсичне гостре пошкодження нирок викликали підшкірним введенням мишам етиленгліколю в дозі 10 мл/кг. Препарат ліпофлаон вводили внутрішньоочеревинно у дозі 8 мг/кг. Після цього досліджували виживаність тварин протягом 5 днів.

При одноразовому введенні ліпофлаону за 40 хв до моделювання етиленгліколевої інтоксикації у першу добу вижила одна тварина, при цьому виживаність не сягала статистично вірогідного рівня порівняно з контрольними даними. Однак, при курсовому (протягом 3-х діб) використанні ліпофлаону (останнє введення за 40 хв до моделювання етиленгліколевої нефропатії), виживаність протягом 12 год складала 71,4% ($p \leq 0,05$ у порівнянні з показниками групи контрольної патології), протягом доби — 28,6% ($p \leq 0,05$). До 5-го дня експерименту вижила одна тварина, що підтвердило нефропротекторні властивості ліпофлаону.

Отже, використання ліпофлаону зменшує загрозу летальності при гострій токсичній нефропатії та дає можливість збільшити час для вирішування питань подальшого лікування гострої ниркової недостатності.

ВПЛИВ СУМІСНОГО ВВЕДЕННЯ ПРОТИТУБЕРКУЛЬОЗНИХ ЗАСОБІВ НА ФРАГМЕНТАЦІЮ ДНК В СІМ'ЯНИКАХ І ЕПІДИДИМІСАХ ТА ФЕРТИЛЬНІСТЬ ЩУРІВ-САМЦІВ

Шаяхметова Г.М.*, Бондаренко Л.Б., Блажчук І.С., Коваленко В.М.

ДУ "Інститут фармакології та токсикології НАМН України"

Охороні репродуктивного здоров'я людства, як пріоритетній галузі медицини, ВООЗ приділяє значну увагу. В світі позначається стійка тенденція до збільшення кількості андрологічних хворих і кількість безплідних шлюбів внаслідок патологій репродуктивної функції у чоловіків сягає 30-50%. Враховуючи погіршення епідемічної ситуації з туберкульозу в Україні та